

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 11.

Lørdagen den 13de Marts 1858.

2den Marg.

Indhold.

Uddrag af Indberetning om Søndre Bergenhus Amts Landbrugsskole for Aaret 1856. — Næste Maade at anlægge og behandle Frugttræskoler paa i England. — Inden- og udenlandske Efterretninger. — Meteorologiske Dagtagelser.

Uddrag af Indberetning om Søndre Bergenhus Amts Landbrugsskole for Aaret 1856.

(Sluttet fra No. 10.)

For at undgaa Sygdommen har jeg brugt en saadan Fremgangsmaade, hvorved Avlingerne ei kunde ventes større i Forhold til Areal, og i Skolens Tid har Poteterne her været næsten uden Sygdom. Men paa denne Maade vil den hele Avling kunne blive større end netop passelig og vil i Regelen blive det, naar meget nyt Land opbrydes. Da her nu ikke er Skæbendum til mere end omtrent 150 Tdr. Poteter, og ikke vel mere end noget over 200 Tdr. kunne antages uden Fare at kunne her tages i Hus til eget Brug, saa vil, hvad der kan ventes at ville komme at høstes eller virkelig høstes mere rigtigst søges solgt om Høsten. Til Udsæd, til Husbrug og meget til Kjøer og Svin anvendes Poteter her, og jo mere der saaledes til Foder anvendes, desto mere og kraftigere Gjødsel erholdes. (Maaget jeg erkjender Vigtigheden for Amtets Jordbrugere af at faa Berøvelingen mellem Avlingernes Størrelse og Gjødselmængden og den deraf følgende Indvirkning paa Tilstanden hos forskjellige Jordarter udviklet paa en grundig og belærende Maade, vil jeg nu dog ikke indlade mig derpaa, især af Hensyn til Tid og Rum). Jeg ønskede at anvende aarligt til Svinene, til Kjørene og til Faarene omtrent 200 a 300 Tdr. Poteter; men da fornobent Opbevaringssted ei høves dertil (og endnu mindre til andre Rodfrugter, som udtræve mere Rum forholdsvis), saa søger jeg, da jeg ei kan skaffe nok Foder af denne Sort, dog at faa mindst saa stor Avling, som jeg kan bevare, for at skaffe saa stor Del til Foder, som beleiligst kan ske. Rodfrugters Nytte og store Værd som Kraftfoder er noksom erkjendt; men at blandt disse Poteterne ere de vigtigste for vort Amt, vilde være let at vise; men

det vilde, naar det skulde ske grundigt og overbevisende, udtræve maasse mindst ligesaameget Rum og Arbejde som denne Indberetning; thi mange overfladiske og feilagtige Meninger maatte gjendrive, og mange Forhold fuldstændigt udvikles og belyses, hvilket dog forsaavidt vilde være tilraadeligt, som dette staar i nøie Forbindelse med Jordbrugets Udvikling og heldige Fremgang. Som tidligere anført, har Poteterne her holdt sig friske, og de have det i den Grad, at fra Høsten til næste Aar hen i August Maaned, naar her har været begyndt med at optage Poteter, har ikke stort over een Hundrethed taget Skade af Sygdom. Derfor har jeg i flere Aar hver Aar havt mange Anmodninger om at overlade Sædespotetes, og skjønt jeg aldrig har indladt mig derpaa, da jeg til Husbrug og til Svinene bruger meget Potetes hele Sommeren — Poteterne have her været meget gode lige indtil hen i August Maaned — og det har været Tab at erstatte Savnet af Potetes med Korn og Mel i disse forløbne dyre Tider, saa har det dog været mig en Fornøielse at kunne hjælpe Mange — om end hver med lidet — især saadanne Fattige eller lidet Bemidlede, som ganske have været uden Sædepotetes og vilde have lidt stort Tab ved et at faa lidt Jord tilsaat med Potetes. Jeg har taget saa stærkt Hensyn hertil, at jeg i 1855 selv kjøbte 2 Tdr. syge Potetes til Sæd (de vare nemlig ikke gode til at spise) efter at have overladt gode, friske Potetes til Sæd til Andre. Men disse kjøbte, syge Potetes, hvoraf omtrent en halv Td. raadnede inden de bleve saade, gave her feilfri Avling, og have her holdt sig temmelig godt, og da de ere en anden Sort end mine, har jeg fortsat med at saa noget af dem. De holde sig fremdeles temmelig godt, og heraf tør sluttes, at Potetesygdommen meget er en Folge af, hvorledes Poteterne behandles. Siden jeg taler om Potetes, vil jeg anføre, at jeg har paabegyndt en Række af Forsøg med at opelske Poteter af Potetesfrø; thi, saavidt mig bekjendt, have Andres Forsøg været meget ufuldstændige.

Ved at betragte Dygaven over Udsæden, Avlingen og tilsvarende Areal, maa jeg gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at megen Udsæd gaar tilspilde derved, at Eleverne saa, og derved, at meget af Agerjorden er opfyldt med Stene, men især ved, at den er opfyldt med større og mindre Klumper eller sammenhængende Styk-

fer, som ere Levninger af Torv fra den Tid, den blev brudt; og videre den Omstændighed, at Jorden er mager og af den Grund kræver tyk Udsæd, — bevirker, at Udsæden maa blive større i Forhold til Areal og Vøling, og altsaa Vølingen maa blive mindre i Forhold til Udsæden. Disse Forhold mellem Udsæd og Areal ere anseede saa bekræftede ved Erfaring og Theori, at de ere opbøiede til Færesætninger i Agronomien og kunne ikke ventes forandrede ved nogen Brugsmaade. — Jeg skal nu sammenstille (i 1ste Række), hvorme-

get der i 1856 høstedes pr. Td. Land (= 4 Maal eller 10,000 □ Alen) paa Skolegaarden, og (i 2den Række), hvad der efter en Opgave over de aarlige Middellavlinger for Aarene 1832 til 1849, begge inklusive, høstedes hos Hr. Premierløjtnant Juul, saaledes at laveste og høieste Middellavling opgives, og (i 3de Række) hvad Lundeqvist anfører som Middellavling for ringeste og bedste Jord og som antagen Middellavling for Sverige (?) og som høieste bekendt Vøling.

Landbrugsskolen
i 1856.

Nars Middellavling
hos Juul

Efter Lundeqvists Middellavling

	lavest.	høist.	for ringeste Jord.	for bedste Jord.	for Sverrig.	høist bekendt Vøling.	
Havre . . .	13 ¹ / ₂ T.	10 T.	18 ⁷ / ₉ T.	4 T.	19 ¹ / ₅ T.	5 ¹ / ₅ a 10 ³ / ₅ T.	= Tdr.
Vinterrug . .	2 ¹ / ₂ T.	4 ³ / ₅ T.	12 ⁵ / ₁₂ T.	2 ³ / ₅ T.	8(?) T.	4 ⁴ / ₅ a 5 ³ / ₅ T.	14 Tdr.
Sommerrug . .	8 ¹ / ₂ T.	= T.	= T.	1 ¹⁹ / ₂₀ T.	4 ³ / ₅ T.	4 ⁴ / ₅ a 5 ³ / ₅ T.	= Tdr.
Byg (Gr. Baarby) .	9 ⁵ / ₅ T.	(Gr. ?) 7 ¹ / ₆ T.	12 ³ / ₄ T.	4 T.	10 ² / ₃ T.	5 ³ / ₅ a 6 ³ / ₄ T.	19 Tdr.?
Himalayabyg . .	9 ¹ / ₂ T.	3 ⁵ / ₅ T.	5 ⁷ / ₁₂ T. (2c.)	—	9 ³ / ₄ T.	9 ³ / ₅ a 10 T.	14 Tdr.
Poteter . . .	40 T.	30 ¹ / ₄ T.	101 ⁵ / ₈ T.	38 T.	11 T.	5 ³ / ₅ a 6 ³ / ₅ T.	164 Tdr.

Herved er at bemærke, at Udbyttet her af Vinterrug kan ikke tjene til Sammenligning, da Rugen ei kan fredes om Høsten for Heste, Kjør og Faar, og om Baaren for Faar; men især fordi jeg havde lovet Bestyrrelsen for Amtets Landhusholdningsselskab at lade Præmiepløining (hvor til kun skulde benyttes enkelte Plouge, hvoraf hver ei maatte drages af mere end een Hest) foregaa her, og jeg for at faa et til Pløining tjenligt Pløieland lod Vinterruglandet tidligt om Sommeren afbøies, i Haab om, at Ageren skulde svagt tilgro med Græs; thi hverken løs Ager eller egentlig Græsvold kunde leveres til Dieme; det tjenligt Pløieland. Herved blev Vinterrugen meget skadet, hvortil kommer, at den blev af alt Korn sidst optærket, og sandies da meget sonderstaaren og for en stor Del opædt af Mus, saa at den neppe gav over en Trediedel af hvad den ellers havde givet. Og hvad Poteterne angaar, da kan Landbrugsskolens Vøling heller ikke tjene til Sammenligning, da, som for forklaret, Behandlingsmaaden mere maa ansees som tilstigende Jordsforbedring end at være beregnet paa et stort Udbytte, medens Vølingen af de ældre Ager (som dels have været gjødslede, men stedse svagt for at undgaa Forraadnelse, dels ugjødslede) har været omtrent mellem 50 og 80 Tønder.

Førend jeg gaar over til at omtale Kreaturholdet, staar tilbage at ytre om Rodfrugtavlingen — Poteterne undtagne — at det største Feldt, som besaaedes med Frø af mange forskellige Rodfrugter, led af Kulde og Tørke saameget, at Planterne spirede meget sildt og viste sig forfuede. Paa Grund af at de fleste Elever om Baaren fik Mæslingerne, som viste sig ondartede, hvorfor Kurten blev langsom og udbrævede Forsigtighed, og at desuden Underlæreren, Kjøkkenpigen og Budeien ogsaa senere fik Mæslingerne og paa Grund af at et Par Tjenerne lagdes af Lungebetændelse og ellers nogen Sygdom fandt Sted, kunde ikke nok gjøres for at passe Rodfrugtlandet, som tiltrængte at vandre

des, og at luges (jeg fandt det vigtigere at passe de syge Elever end de forfuede Rodvæxter). Da det neppe lønner sig og i alle Fald kræver meget Arbejde at vandre store Stykker, og da en Mængde Spergel opvokrede paa Rodfrugtlandet, hvilken kunde nyttes som Foder, saa foretrak jeg under nævnte ueheldige Omstændigheder en mislykket Rodfrugtavling fremfor fortsatte tvivlsomme Forsøg paa at forebygge den. Hvad Turnipslandet særskilt angaar, da viste det sig (det bestod af Myrjord eller Mulsjord) for svampigt til at kjøres paa i rette Tid for Gjødslingen; men for at Eleverne dog kunde nyde Dvælsen ved Drilskulturen, saa blev alligevel nogle Driller opfaste, naar Jorden kunde bære Hestene; og for at Eleverne ei skulde undvære Dvælsen ved Dyrkningen iøvrigt, blev det alligevel besaaet, uagtet Arbejdet og Sæden maatte ansees for iøvrigt næsten bortkastet, saa meget mere som begge Dele først kunde udføres meget for sent og endda kun for en Del. Foruden Spergelen fik jeg omtrent 10 Tønder forskellige Rodfrugter.

Da Kvægbesætningen, som følger Gaarden og er med i Forpagningen, ved Skolens Begyndelse bestod af mange ældre Kreaturer, hvis Alder vel var opgivet, men ei kunde ansees paalidelig, og da dens Tilstand var mislig, og da det maatte ansees onskeligt at tjende paalideligt det Kvæg, hvormed skulde anstilles Forsøg, og da Udmarken ikke kunde undværes som Beite for Melkvæget, og da Udmarken er saadan, at Kvæget, naar det beiter i den, ikke giver stort Udbytte, og da Gaardens Afkastning af Foder iøvrigt har været forliden til at strække til baade Vinter og Sommer, og da jeg ikke ved her at faa kjøbt Mælk uden i yderst ringe Mængde og til ubestemt Tid, og da her er en stor Husholdning, hvortil bruges meget Mælk, saa har jeg været nødt til at holde saa stor Besætning, at den i Udmarken, om muligt, kunde give tilstrækkelig Mælk til Husets Brug, uagtet jeg har antaget Besætningen for at være

for stor, saa at den ikke kunde blive fodret saa vel, som den burde. Ogsaa er der i Vinterføjet saadan Træk og Kulde, at Kreaturerne lider berunder og tage af i Melken, hvorfor jeg har ønsket at holde saamange Kreaturer, at Fjøset kunde blive nogenlunde fuldt besat, for at Vaaren derved kunde blive nogenlunde tilstrækkelig. Men for at kunne faa paalidelige Resultater, naar Fodermængden blev tilstrækkelig til en stadig Fodring, efter som den for Resultatets Skyld burde være, saa har her været gaaet saaledes frem, at de gamle Kreaturer, med saa Undtagelser, søgtes ombytte med i Skolens Tid og af Skolens Besætning baarene Kreaturer, for at saa en Besætning, hvis Alder og Egenstaber man kjendte; og den ældste Ko — Bilkaarskjørene paa Dyre-Sandvig undtagne — som nu er igjen fra Skolens Begyndelse, er 12½ Aar, den næstældste 11½ Aar, derpaa kommer 2, hver 10 Aar, saa 2, hver 9 Aar, saa 1 6 Aar, saa 1 5½ Aar, saa 2, hver 4 Aar, saa 2, hver omtrent 2½ Aar, saa 2 Kvigevætrunger, 1 voksen Dre og 2 Drevætrunger. Hertil kommer 2 Bilkaarskjør og 3 kjøbte Kjør. Den hele Besætning bestaar saaledes af 20 Kjør og 5 andre Stykker Kvæg, hvortil kommer en nybaaren Kaly. For at anstille paalidelige Underføgelser om Fodringens og Behandlingens Nytte flydelse udfordres en regelmæssig Fremgangsmaade i længere Tid, og hertil udfordres igjen tilstrækkeligt Foder og af god og velkjendt Bessaffenhed foruden meget andet. Uagtet Fodermængden endnu ikke er saadan, at jeg har kunnet anstille saadanne Forsøg, som jeg tilsigter, og jeg saaledes heller ikke har erholdt saadanne Resultater, at jeg har en bestemt Mening om Kvæget her i Sammenligning med de bedre Racer, saa kan jeg dog meddele nogle Erfaringer. Det synes at fremgaa af Jagtagelser her, at det er fordelagtigere for Melkeproduktionen, at der hængaar omtrent 1 Aar og 2 Maaneder mellem hver Gang Koen bærer, end at der kun hængaar, som vel almindeligt, omtrent knapt 1 Aar. Men man ved jo, at varer det længe inden Koen efter Kalvningen igjen kommer til Dre, saa er det mere usikkert om den byder sig og — i Tilfælde — om den da tager Kaly. De bedste Kjør her give, naar de give mest Melk, ikke over 8 a 9 og hoist mellem 9 og 10 Potter i Døgnet, og det kun under gunstige Omstændigheder. Men Melkens Bessaffenhed afhænger overmaade meget, og ligeledes Smorrets Mængde og Godhed, af Fodringen. Naar Melkeskjørene have faaet rigeligt Foder og deraf en Del kogte Poteter, dog ikke i meget stor Mængde og langtfra saa meget, som de uden

Skade kunne antages at kunne fortære, have de deraf leveret en særdeles nærende og god Melk, som dog ikke har leveret saa godt og heller ikke saa meget Smør, som en ligestor Melkemængde efter Fodring alene med godt Hø og lidt Haa; men efter Turnips og Kaastrabi (som her altid have været givne ufogete) har Melkemængden vel tillaget, men Melken har været tynd, af en ubehagelig, bitter Smag, og Smøret har ligeledes været bittert, af ubehagelig Smag, og har dertil snart harstnet; ogsaa efter Poteter har Smøret ei holdt sig godt, men dog bedre end efter Turnips og Kaastrabi. Fodringen med Turnips og Kaastrabi har foregaaet fra Hosten til henimod Jul, og i den Tid hænder det, ligesom og senere, at Melken, om den er nok saa god, bliver bitter, og Smøret ligeledes, deraf at der i Kjøkkenet og det andet Sted, hvor Melken henses, er ofte meget koldt og megen Træk, saa at disse sidste Omstændigheder rimeligvis ogsaa bidrage sit til de ved Fodringen med Turnips og Kaastrabi omtalte Feil hos Melken. Men at disse Feil ogsaa hidrøre fra Turnips og Kaastrabi, fremgaa deraf, at de mærkes altid strax, naar Fodringen med disse Væxter er begyndt, og vedvarer i nogen Tid, efterat den er ophørt. Jeg er ikke blinde dem, som anse en særdeles stor Turnipsdyrkning for gavnlig for vore Forholde; de holde sig i Regelen ikke længer end til Jul, medens adskillige andre Væxter, som Foderbeder og Gulerødder kunne bevares lige til Vaaren, og disse paastaaes at kunne give ligesaameget Foder efter Aareal som hine, og dertil et Foder af en bedre Bessaffenhed, hvorfor jeg formoder, at disse bør foretrakkes hine. Derimod har Turnips et Fortrin, som gjør dem til en vis Grad meget anbefalesseværdige, og det er, at de, saae ved Midsommer ja først i Juli, kunne give et stort Udbytte (saaledes var den af Schübeler i Aaret 1855 omtalte Række af „store, røde Turnips“ her fra Skolen og saae efter Midsommer) og at der altsaa til dem kan anvendes den Gjødsel, som falder efter Vaaraannen, hvorved intet Gjødseltab opstaar for de øvrige Væxter, — og at der ved dem kan opnaaes et godt Udbytte af saadan Jord, hvorpaa det om Vaaren saae maatte være mislykket. Som nævnt mislykkedes Rodfrugterne her i 1856, og de anstillede Forsøg med Foderbeder m. m. fl. Sorter levede ei til noget Resultat.

Af Optegnelsen over Melkenudbyttet, Kreatureres Størrelse m. m. viser det sig, at Kjørene her ere mellem 5 og 10 Stolper, regnet paa sædvanlig Maade, og at

	1854	1855	1856	
gav følgende Antal Kjør	2	3	2	mellem 1100 og 1200 Pt. Melk af hver Ko.
	5	3	2	— 1000 = 1100
	2	2	4	— 900 = 1000
	3	4	4	— 800 = 900
	3	4	5	— 700 = 800
	1	3	3	— 600 = 700
	2	3	1	— 500 = 600

Den hele Mellemængde, som erholdtes af Skolens Besætning — Vilkaarshjorene ikke iberegne — udgjorde første Aar fra Marts til Arets Udgang i Gjennemsnit for Dagen formentlig ikke over 16 Potter, hvilket for 365 Dage vilde blive iffe over 5840 Potter. I Aaret 1854 var den hele Mellemængde — Vilkaarshjorene ligeledes ikke iberegne — 15,208 Potter; i 1855 15,724 Potter; i 1856 17,337 Potter, hvilket giver i Gjennemsnit for hver Dag i 1854 omtrent $41\frac{1}{10}$ Pt. Mælk; i 1855 omtrent $43\frac{1}{10}$ Pt. Mælk, og i 1856 omtrent $47\frac{1}{10}$ Potter Mælk.

Herved bør mærkes, at Kjørene holde i Stolpemaal 5 a 10 Stolper, som jeg antager her at svare til en „Slagtervægt“ af omtrent 5 a $5\frac{1}{2}$ Bog. Antages Kreaturerne „levende“ Vægt til lidt under det Dobbelte, til omtrent 10 Bog, hvilket maasse er vel høit, saa kunde man vente af hver god Kjø (naar den om Aaret bærer 1 Kaly), og ved god, ikke meget god, og langt fra rig Fodrering (især Beiting, Ho og Halm) omtrent 900 Potter Mælk. Naar der lægges Mærke til, at Vinterfodringen ikke er rigelig, men nogenlunde god, skjønt lidt knap, og at saavel Fjeldbøttet som det øvrige Sommerbøtte i den længste Tid er knapt, i en meget kort Tid rigt og i en kort Tid meget knapt, saa tyder Udbyttet hen paa en temmelig god Kvægrace. Min Indberetning er alt været saameget op, at jeg ikke vil indlade mig denne Gang paa en nærmere Udvikling af denne Sag; men jeg vil dog kun bemærke, at der vil erholdes ofte større, ja langt større Udbytte, som dog til dels formentlig erholdes til Tab istedetfor til Fordel, og at noget større Udbytte formentlig i Almindelighed vil kunne til Fordel eftertrages og opnaaes. I ovenstaaende Drogave er Vilkaarshjorene og de Kjøer ikke medregnede, som enten bleve slagtede om Høsten og af den Grund i lang Tid ei melkede, eller som første Gang bare langt hen i Aaret eller som bleve kjøbte og kun melkede en kort Tid, kort sagt, de Kjøer, som med Hensyn paa normale Melkingsforhold for helt Aar vare afsvigende.

Nogle Faar ere i de sidste Aar anskaffede for af dem at erholde en paa Stedet opavlet Besætning, som holder sig til Gaarden og saaledes bedre kan passes. Som Springvæder har været anvendt en fra Hr. Stamhusbesidder Rosenkrone erholdt Væder, der nedstammer fra en ægte skotsk Cheviot-Væder og en Sau af Rosenbølls-Racen; men jeg har koste om, i sin Tid, at saa en Springvæder af skotsk Race paa Fædrene og Modrene Side. For at opnaa at have en Besætning af Faar har jeg anskaffet Faarene, uagtet Fodermængden endnu straaede det. Men da den Tid formentlig snart er forhaanden, at Fodermidlerne blive de rette og i tilstrækkelig Mængde, saa vil der da strax kunne strides til nogenlunde vel gennemførte Forsøg. Og saa holder jeg fire Heste, uagtet Fodermængden straaede dette, og jeg lider Tab derved; men skulde Gaarden komme i fornøden og forønsket Stand, saa maatte der arbeides og det meget — og hvert til sin Tid.

Nogle Drogaver og Beregninger over den

uhyre Forskel i Beføstningen ved at bringe forskellige Jordsmønt i god og frugtbar Stand, vilde rimeligvis ligesaameget belære som forbaure Amtets Jordbrugere; men de faa henseaa til en bekvemmere Tid.

Medens jeg omhandler Faarene, vil jeg bemærke, at der gives en Faare sygdom, som kaldes her i Eggen Galle- eller Tunnesyggen og som bestaar i, at Faarene pludselig synke i Knæ eller holde op at æde eller gebærde sig underligt med Hovedet eller bøje dette til een Side, eller lude med det, eller hæve det høit, eller gaa rundt osv., hvilket varer en Stund og tilbøls afværler med en Tilstand, hvori Faaret synes friskt. Denne Sygdom har været anset for ulægelig saavel af Dyrlæger som af Andre, undtagen forsaavidt at man ved at skjære et Hul i Hovedskallen og foretage en Behandling indenfor denne, hvorved Dyret dels i lang Tid bliver sygeligt, dels ogsaa dør, kan under heldige Omstændigheder helbrede for den. Dyrlæge Burggraf fortalte mig i Sommeren 1856, at førend han tænkte paa at blive Dyrlæge, havde han behandlet to Faar, som han antog led af denne Sygdom, og at begge bleve helbrede. Kort efter fik et af mine Faar Sygdommen, og efter hvad han havde fortalt mig, lod jeg paa Faaret Alden afflippe paa den Del af Hovedet, som ligger fra Næsen og mellem Øinene opover til lidt forbi Hovedets øverste Del, altsaa omtrent til forrest mellem Drene, eller med andre Ord: Alden paa Panden og lidt forbi; dernæst dryppede jeg omtrent 20 a 40 Draaber Terpentinnolie midt paa dette Sted og gned den udover og vel ind, indtil næsten Torhed, og da Faaret desuden holdt Halsen stadig bøiet, saa klippede jeg lidt Ud af paa begge Sider af Halsen og indgned der lidt Kamferolie. Faaret blev fort efter meget uroligt paa Grund af Smærterne, som Terpentinnollen forarsagede; men det kom sig og trivedes og trives godt. Siden har jeg behandlet et fremmed Faar, om hvilket jeg Dagen efter hørte, at det var friskt; men siden har jeg ikke hørt om det; og endelig har jeg siden behandlet et Faar til, om hvilket jeg først om nogen Tid kan vente Efterretning. Med Lægerne Mathisen og Holmboe har jeg talt om denne Behandlingsmaade, og de finde det ikke usandsynligt, at Terpentinnolie kan læge den nævnte Sygdom. Da omtalte Forsøg paa at helbrede den have havt et meget gunstigt Resultat, saa vilde det være ønskeligt om Amtets Jordbrugere forsøgte den anførte Behandlingsmaade, hvorved der er Udsigt til, at de betydelige Tab, som Sygdommen aarlig bevirker, kunde forebygges, om ei ganske, saa dog for en meget stor Del.

Eftersom Skolegaarden ikke havde ved Skolens Begyndelse de i „Søndre Bergenshus Amtsforsamlingsforhandlinger i Aaret 1848“ anførte 36 — ser og tredive — Lønder Plotelønder, og endnu ikke har dem, medens der nu ikke er særdeles mange Lønder Plotelønder mindre end 36, efter som Jordens Bestaafenhed var, som for forklaret, og efter som den Ager, som skal bruges til et for flere

Naar ordnet Berelbrug, bør være noget nær eensbestaffet, hvilket er en saa erkjendt Sag, at selv i Agronom Christensens lille Bog „Om Behandling af en Husmandsplads“ findes: „I de første Aar kunde Gudbrand ikke foretage nogen bestemt Inddeling af sin Jord, eller indrette hvad man kalder et ordentligt Sædskifte, da Pladsens Agre dertil vare i en altfor forskjellig Tilstand; og han maatte derfor i flere Aar behandle ethvert Stykke for sig saa godt som muligt, for at bringe dem til at blive nogenlunde i lige Stand, altsaa underkaste dem en forberedende Behandling“ (og det uagtet det af hans tidligere Anførte sees, at der menes Agre, som have været brugte i flere, maaste i mange Aar) — og endelig efter som Bygningerne i flere Henseender langfra ere hensigtsmæssige for en Landbrugsstole: saa vil hvilket som helst System, som her maatte anvendes, under Skolens forhen udviklede Forholde, om det end var nok saa vel indrettet efter de bestaaende Forholde, langfra kunne indbefatte mange af de Fordele, som kunde finde Sted ved en Landbrugsstole her i Amtet, saavel med Hensyn paa den Udvikling Eleverne kunde erholde, som med Hensyn paa den Veiledning, som en Landbrugsstoles Drift kunde afgive for Andre, som maatte besøge Skolegaardens for at se folgeværdige Exempler. Men efter som Skolen istede for at indføre et Berelbrug paa de „36 Lønder Møieland“ har maattet opbryde mager og besværlig Jord, for at dyrke den til Agerland, og efterhvert har maattet henlægge god Ager til Eng istede for den opbrudte Eng, saa har dette, som og de ældre Agress Tilstand hindret Indførelsen af et mere regelmæssigt Berelbrug og et mere regelmæssigt System. Uagtet et mere regelmæssigt Sædskifte ei passende kan indføres dette Aar, saa er dog Gaarden saavidt fremstreden, at en intensivere Brugsmaade paabegyndes laar, hvilken jeg i min næste Jubberetning mere passende kan omhandle. Hertil kommer, at jeg haaber fra næste Høst at saa saadan Foderavling, at en rigeligere og friere valgt Fodring kan da paabegyndes.

Til Slutning skal jeg endnu bemærke, at Skolens Velggenhed er af megen Vigtighed og nu ikke heldig; men jeg haaber, at hvad jeg har udviklet, vil bidrage til at man indseer Nødvendigheden af, at den Gaard, som maatte vælges til Landbrugsstolegaard, svarer til sit Næmede baade i Bestaffenhed, Størrelse og Velggenhed, og at det tillige er nødvendigt, at de til Næmedet tjenlige og fornødne Bygninger, Gårder m. m. enten findes paa den eller tilvelebringes.

Tillige bør Amtskommunen ihjelt et Landbrugsstolegaard, for ikke at udsættes for at maatte fravige den, naar der stulde høstes mest Nytte af den, og at lade sig nøie med meget mangelfulde Midler, heller end anstafte disse med urimelige Opofrelser.

Nedre-Sanvig, 14de Februar 1857.

Erhøbdigt

W. K. L. Rolffen.

Næste Maade at anlægge og behandle Frugttræskoler paa i England.

Naar man i England vil anlægge en Træskole, vælges dertil et aabent og frit liggende Jordstykke, som senhøstes grundgraves til 3 Fods Dybde, hvorved Jorden lægges i Rygger, for at Frost og Vintervæde desto bedre kan opløse og forvitre den. Tidligt den paafølgende Vaar, saa snart Jorden dertil er færdig, omgraves den igjen, men kun paa sædvanlig Maade og rives jævnt, hvor efter Stykket oplægges i Rader med 2 Fod og 4 Tommers Afstand fra hverandre. Til Planter vælges unge Træstammer af en Gaaspeens Tykkelse. De bestjæres til 2 Fods Høide og sættes i Raderne med 16 Tommers Afstand fra hinanden. Alle Planter med bestadigede Rodder kasseres. Plantningen i det store foregaar paa følgende Maade.

En Arbejder optager med eet Spadtag Hullet for den første Plante; en Dreng holder Planten i Hullet og tilser, at den hverten kommer for høit eller for dybt. Arbejderen tager nu Jord fra næste vordende Hul og fylder med den omkring Plantens Rodder, og træder den lidt ned. Saaledes gaar man frem Rad op og Rad ned lige til det sidste Hul, som fyldes med Jord fra det første. Derpaa maa Planterne staa og vore i 3 eller 4 Aar. I de første Aar kan der desforuden drages nogen Nytte af Jorden ved at plante Krybbønner eller andre mindre Grønsager mellem Raderne.

Have nu Stammerne det tredje Aar opnaaet 1 Tommes Tykkelse, saa skrider man til at rode dem; men i Forveien maa man tillave et Kvantum Pudevoks, hvilket billigst sker paa følgende Maade: Man tager 2 Dele tort fintodt Ler, 1/2 Del Røggjødsel og noget tort Blaar, laar derpaa saa meget Vand, som behøves for at gjøre Massen myg og bearbejder den med en Haffe til det Hele er vel opløst og blandet, hvorefter det sættes paa et beskyttet og svalt Sted, hvor det efter nogle Dages Forløb har antaget den behørig Fæsthed. Fin og myg Bast til Forbindingen anskaffes ogsaa, og greies og afflippes denne i passende Længder.

Stammerne podes 6 Tommer fra Jorden med Indskjæring paa Siden, saa at Stammen ikke affjæres, som man ellers pleier, men dens fulde Længde bibeholdes. Nisstykkets Podningen, har man altsaa fremdeles fuld Stamme til at gientage Podningen i. Naar Pudevoksten er indsat, virres Bast omkring den paa sædvanlig Maade, og derefter tages en Klump af det forud beskrevne Pudevoks og klimes rundt omkring Bindet, i Form og Størrelse af et Gaasæeg, hvoraf den med 2 eller 3 Dine forsynede Pudevokst stikker frem.

I denne Stilling lader man Podningerne forblive til 14 Dage efter Midsummer. Man tager da en Træklubbe og sønderlaar dermed de nu tørre Lerklumper. For ikke at forvolde en for

Podningen skadelig Rystning sker dette saaledes, at man med den ene Haand støtter imod Verkflumpen paa den ene Side og slaar med Klubben paa den modsatte. Samtidig opløses og borttages Bastbindet, og Stammen ovenfor Poden toppes noget. Naar Skuddene fra Podens Dine have begyndt at vofse ud, borttages de svageste og man lader alene de kraftigste tilbage, hvilke opbindes til en nedsat Stov, for at blive ranke under Væksten. I August affjæres det Dvrige af de vægte Stammer, lige til Poden, og begynder da Saaret at læges allerede samme Aar. Senere kunne Træerne dannes i hvilken Form man ønsker, til Espalier, Høistammer o. s. v. Hver Aar opgraves Jorden mellem Træraderne i Skolen, men det maa gjøres saa forsigtigt, at Rødderne ei beskadiges. Dette i Forbindelse med flittig Rensning fra Ugræs lige fra Plantningens Begyndelse af er aldeles nødvendigt til at beforsdre Trærernes Trivsel og raske Dvækst.

(Illustreret Havetkænde.)

Indlandet.

Christiania. Ifølge egl. Resol. af 20de f. M. skal der af det til Istandbringelse og Vedligeholdelse af privat Dampskibsfaar paa de bergenske Fjorde af Stortinget bevilgede Bidrag anvendes 9600 Spd. aarlig (i 3 Aar) til, saavidt det fornødiges og Beløbet tilstrækker og under visse Betingelser holde nordre Bergenhus Amtskommune skadesløs for Udgifter ved den paatænkte Dampskibsfaar for Amtskommunens Regning.

— Kavalleriet skal for Veirsamlingen have en 20 Dages Eskadronssamling paa Etterstad, istedetfor som før fastsat, en 10 Dages.

— De Bull er nu ankommen til Christiania, hvor han agter at give en Koncert den 13de d. M.

— Karl Johans Forbunds norske Udvalgte holdt den 8de Marts, den afdøde Konges Dødsdag, sin første Fæst i Trimmerefogens mindre Sal, der var smukt dekoreret med Karl Johans Buste og Portræt, omgivet med Grønt, Flag og Eskolde. Efter nogle Diskusstioner tiltraadte man de af den midlertidige Komite fremsatte Forslag saaledes, at man erklærede sig for Uspekuligheden af et Præmiefond for historiske Fremstillinger og Afhandlinger angaaende de forenede Rigers Skjæbne i dette Aarhundrede; man besluttede fremdeles hvert Aar at festligholde den 8de Marts, og overdrog til de Mænd, der nu havde indbudt til Sammenkomst, blandt Forbundets Medlemmer at udvælge en Komite af 3 Mænd, der indtil Videre i Forbindelse med Bestyrelsens norske Udbudsmand, Kammerherre Chr. Holst have at varetage de norske Medlemmers Anliggende.

Fra Skien meldes, at Stamhollanderiet paa Mæla (der tilhører Foged Borchsenius), og hvor tillige Landbrugsskolen er for Bratsbergs Amt, bestaar nu af 10 særdeles velvalgte Røer samt en Dre af ublandet thelemarksk Raar; men skal efter Bestemmelsen bringes op til 20. Disse Kreaturer ere ikke alene, som Hr. Borchsenius's egne i samme Rø-

stal staaende 60 à 70 Røer og Kvier, i ualmindelig godt Hold; men deres hele Dvire udvise, at de blive røgtede og pasede med en høist anbefalelsesværdig og heritlands sjelden Omhu. Det er dog ikke alene Kostalden paa Mæla, som saaledes er særveilig; men ogsaa et Grisehus med en Samling af Grise. Forstanderen for Landbrugsskolen er Svenskeren Skoglund, der ei alene har Bestyrelsen af Gaardens Drift; men tillige Overopsynet med den hele Kreaturrøgt, hvoraf han altsaa ikke har mindre Væge, end hans agronomiske Værksted, hvor leveres alleslags Agerbrugsværksteder, saasom Plouge, Hærver, Saamaskiner o. s. v., hvorpaa skal have talrige Bestillinger.

Paa Ringerike (Hønesos) holdtes nylig et kombineret Formandskabsmøde (bestaaende af For mænd fra Hole, Nordrethoug og Hønesos), hvori diskuteredes Ideen om en Jernbanelinie fra Christiania til Gadelands Bastvind med Hønesos som Ud- eller Gjennemgangspunkt. I denne Henseende besluttede Forsamlingen enstemmig at indgive til Regeringen et Underdragende om at saa bemeldte Linie opmaalt og de nødvendige Overlag gjorde. Mødets egentlige Niemed var dog at raadslaa om, hvad der var at gjøre i Anledning Oprensningen af Storelven,

Udlandet.

Sveriges langvarige Rigsdagsforhandlinger skulde sluttes den 10de d. M.

Danmark. Den fra Frederikstads (Slesvig) Beleiring i 1850 berømte Nordmand, Oberst Helgesen, er nylig afgaaet ved Døden som Kommandant i Rendsburg.

— Et af Hannovers Regering for Forbunds dagen fremsat Forslag om Understøttelse til de slesvig-holstenske Officere er bleven saa afgjort afvist ved Forbundsdagen, at det ei engang blev optaget i Protokollen. Mellemstaterne og Østerrig ere meget imod Hannovers Optraeden i det Hele.

England. Times for 25de Februar siger: „I dag er det netop 10 Aar siden at der, for en liden Port, som førte fra Tuilleriesernes Haves sydvestlige Hjørne til Konfordiepladsen, holdt en Reievoan, i hvilken nogle Minutter senere en gammel Herre steg ind med en Ledfager, og førte til Trimmefuen gennem Boulounerstoven samt derfra videre, ligemeget hvorhen. Dette var Mr. William Smith (Ludvig Philip), den sidste af sin Række Mænd, som begyndte med Hugo Capet, og hvilke i Løbet af 1000 Aar indbefattede Navne som: Carl den Store (?) Ludvig den Hellige, Franz I., Henrik IV. og Ludvig XIV. Betydelig længere end Halvdelen af den i den kristelige Tidsregning forløbne Tid, og en Trediedel af den Tid, over hvilken vor Kundskab om Menneskeslægten's Historie strækker sig, havde den gamle Herres Familie hersket over en af de største Nationer, ja i mange Henseender den største Nation i Verden.“ Efter et Tilbageblik paa de Forandringer, som Frankrig har lidt siden 1848, vedbliver derpaa Times: „Hvem kunde vel have tænkt, at netop 10 Aar efter de „ærefulde“ Februari Dage en

ny Regjering vilde komme til Roret i England, foranlediget af en Tilbragelse i Frankrig, et Forsøg paa at myrde en fransk Keiser? Og dog er det saaledes. I dette Dreblik har den franske Frihed — vi bruge dette Ord naturligvis i den konventionelle Betydning, opslaaet sin Bolig i England. I Frankrig finder den intet Hvilested for sine Fodsaaler. Der ere Frihedens Søner, enten de nu ere Republikanere eller Beundrere af det konstitutionelle Monarki, eller Tilhængere af faldne Dynastier, fordomte til at hvilke deres Klager med Skælven og Bøven, medens de drikke deres Kaffe eller Kognat, eller i en hemmelig Korrespondents med deres Venner hin Side Kanalen søge at lette deres Hjertes for den længe nærde Kummer og de skuffede Forhaabninger. Her indlade nu deres mindre resignerede og disciplinerede Meningsfæller sig i hine Sammensværgelser, hvoraf der i den franske Politikk altid gives en eller anden. Frankrig er Intrigernes og Planernes Land, og alle de Forholdsregler, hvis Diemed er deres Opdagelse og Undertrykkelse, have ingen anden Virkning end at Sammensværgelserne indstrække sig til vor D; desuden have ogsaa de „erefulde“ Dage fra 1848 havt en anden endnu forunderligere og mere forbausende Folge. En fransk Keiser sender ved sin Minister en ret impertinent Depesche til vor Hof, hvilken ene og alene kan undskyldes, og for en Tid undskyldes paa Grund af en vel berettiget Bekymring. Efter denne Tilbragelse følger nu Noget, som vi maa kalde en sølsom eller inkonsekvent Tilbragelse. Det engelske Ministeriums Fald, en Regjering, der forsøgte at temporisere med Ophavsmandene til denne Fornærmelse og Regjeringsmagtens Overdragelse til et Tory-Kabinet, hvad der fremdeles vil slutte sig til denne Række af Tilbragelser, som begyndte med den 25de Februar 1848, afhænger af de Politikers Politikk og Lykke, som nu indtræde i Embedet. Men enten nu deres Løbebane bliver kort eller lang, berømmelig eller uberømmelig, danner den kun et Ufsnit af den franske Revolutions forunderlige Drama.”

— I Anledning af den tydske Forbundsforamlings Beslutning i det danske-tydske Spørgsmaal, hvorved Danmark trues med Ertuktionstropper, siger „Times“ blandt Andet: „Hvad er det tydske Forbund? Kan Noget, som er et Diplomater af Haandtering give os Svar paa dette Spørgsmaal? Nei. Kan da nogen virkelig Diplomater forklare os det? Forbundet er et hemmelighedsfuldt, havlt fabelagtigt Væsen. Det ligner den sidste Utoxe i Lithauens Slove, — det sidste Mammouthsdyr, som kæmper for sit Liv i det siberiske Ghyfeland. Det er som Verdenshavets Saurier, halv Fisk, halv Firben, som halvberusede Skibskaptainer ofte se fare frem med 10 Knobs Gært i Timen; men som aldrig noget Fartoi tager fat i. Ja, det tydske Forbund er lig Søslangen. . . . Nu vel; men Forbundet vil komme i Luggen paa Danmark. Det er især med at begynde Krig med Danmark. Efterat det har udtømt hele sit Forraad af Noter og udstillet sit Ultimatum til almindelig Beskuelse, vil det tage fat i Holsten og Lauenburg; med andre Ord, bide sig selv i Halsen; thi Enhver ved, at Holsten og Lauenburg ere den sidste Nyghvirvel i Forbundets Legeme;

sit Slangenætte tro, vll den store tydske Lindorm af lutter Dydskab stikke sig selv. (Fortsættes.)

Frankrig. Dintrent 19 Mile i Nord for Lyon, ved den Jernbane, som forbinder denne Stad med Paris og ved Begyndelsen af den saakaldte Central-Kanal, ligger Departementet Saône og Loires Hovedstad, Chalons (sur Saône) ved Saôneflodens høire Bred. Denne ældgamle Stad (med henved 17000 Indbyggere), der er Midtpunktet for en vigtig Hænder og Hovedoplagstied for Barer, som fra Middelhavet føres til det Indre af Frankrig, var den 6te d. M. Vidne til et Opstandsforsøg mod den keiserlige Regjering, og hvorom „Monitoren“ (ifølge Morgenbladet) meddeler, at Kl. 9 samme Dags Efter den lille Dagtpost, som der befandt sig, overrumpledess af en Hob af 40 Mennesker, under Raabet: „Leve Republikken!“ I Paris er Republikken proklameret! Til Vaaben, Chalons Indbyggere! De besatte Jernbanen og Brohovedet ved Saône og søgte at forhindre Kasernens Besættning fra at gøre Larm. Garnisonens Officere bandede sig Bei med Sablen i Haanden for at indhente Underretning om Sandheden af det udbredte Rygte. Tilslende Tropper sprængte Dyrørshoben, hvoraf 15 arresteredes.

— I Frankrig er i f. M. en Mængde Personer arresteret, især i Forstaden St. Antoine i Paris, paa Grund af Mistanke om en af de hemmelige Selskaber forberedt Opstand. I Saint-Remy havde man fundet et Antal Spræng-Bomber, „eller idelmindste Maskiner af mistænkelig Art.“ Formodentlig staar dette i Forbindelse med ovennævnte Opstandsforsøg. Antallet af de i Frankrig nylig Arresterede skal udgjøre 1300, hvoraf der alene paa Paris kommer 360.

— Desini, Pierri og Audio ere dømt til Døden og førte til Fængslet La Roquette. Gomez er dømt til Strafarbejde paa Livstid. De tre Første have andraget om Dømmens Kassation; men dette Andragende vil utvivlsomt blive forkastet og Genrettelsen vil formodentlig finde Sted den 13de d. M.

— Generalerne Changanier og Bedeau have faaet Tilladelse til at vende tilbage til Frankrig.

— I en i Paris udkommen Brochure, der tilskrives Keiser Napoleon, klages bittert over Englands Utaknemmelighed mod Frankrig.

Italien. I Genua have ligeledes flere Arrestationer fundet Sted og endel Fremmede ere udvist af Staden, efter Sigende paa Grund af Opdagelsen af en Sammensværgelse, som der skulde udbrøde den 22de f. M. Paa et Skib, som paa den Dag under amerikansk Flag løb ind i Havnen, fandtes et stort Vaabenforraad, hvorhos man under Artilleri-Kasernen opdagede en underjordisk Mine. Den republikanske Bevægelse skulde begynde med en Opstand i Arsenalen, der tillige indeholdt Statens Hoved-Bagno (Straffe-Alstalt). Ifølge Meddelelser med sidste Post skulde dog Efterretningerne om Forberedelserne til en revolutionær Bevægelse været meget overdrevene.

Redaktionen bekiendtgjør her- ved, at Dvsfatter, tjenlige til Uge- skriftet, optages og honoreres.

For at befordre stadig Tilgang af originale Artikler har det Kgl. Selskab for Norges Vel vist Bla- det den Interesse at deltage i Ho- norarets Udredelse, hvorved Re- daktionen ser sig istand til at byde Forfattere af Originalstykker et me- get høiere Honorar end de under vore Forholde almindelige.

udenlandst

Rug østerføst 18 % a 4 Spd.
Rug dansk 17 % 18 %
Byg 2rabit 15 % a 16 %
Erter 4 1/2 a 5 Spd.
Hvede 5 a 6 Spd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Rødb. 6 Spd. pr. Td.
Sild, stor Mld. 5 1/2 Spd. pr. Td.
Sild, smaa de. 5 Spd. pr. Td.
Sild, stor Christ. 4 1/2 Spd. pr. Td.
Sild, smaa de. 18 %
Storset 6 % 18 a 7 % pr. Bog.
Middelsel 1 Spd. pr. Bog.
Smaaset 4 % 12 % pr. Bog.
Røbskjer 7 %.

Christiania Kornpriser.

In den landst

Hvede, 3 1/2 a 5 1/2 Spd. intet solgt.
Rug, 15 a 16 %
Byg, 11 % a 13 % 12 %

Udgiverens Adresse:

J. Schrøder. Boll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Sagttagelser

paa Christiania Observatorium.

1858. Februar.	Barometerstand i franke Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Bemærkning.
	Rl. 7 F.	Rl. 2 C.	Rl. 10 C.	Rl. 7 F.	Rl. 2 C.	Rl. 10 C.	
1	327 7	326 4	327 4	+ 0 5	+ 0 8	+ 0 6	Sne. SO.
2	28 7	29 9	32 1	- 3 4	- 1 1	- 5 5	Blandet. NW.
3	34 2	35 2	32 4	- 10 1	- 5 4	- 2 1	do. Svag NO.
4	32 1	30 2	30 1	+ 0 3	+ 2 9	+ 1 9	Lytt. SO.
5	31 4	33 9	35 9	+ 3 0	+ 3 6	+ 0 6	Blandet. SSO.
6	37 7	38 8	40 5	+ 3 5	+ 4 0	+ 3 7	Lytt. SSO.
7	42 0	43 0	44 3	+ 1 9	+ 1 7	+ 0 4	Lytt. Rdt Regn. SSO.
8	44 9	45 2	46 0	- 0 5	- 0 9	- 3 5	Temn. klart. NO.
9	45 9	45 4	46 2	- 5 5	- 1 5	- 1 5	do. Lytt om Aft. NO.
10	46 7	46 8	46 5	- 4 3	- 1 4	- 4 8	Klart. NO.
11	44 8	43 0	42 2	- 7 1	+ 2 0	- 3 1	do. NNO.
12	41 3	40 4	39 0	- 2 2	- 0 2	- 1 5	Lytt. Svag. ONO.
13	37 7	36 8	35 4	- 3 2	- 1 1	- 1 6	Slyet. SSO.
14	34 2	34 0	33 6	- 1 4	+ 1 9	+ 1 9	Klart. O-NO-NW.
15	32 0	31 7	32 9	- 5 6	- 1 1	- 3 5	Temn. klart. SO-NO.
16	34 1	35 8	36 8	- 4 9	- 4 3	- 8 8	Slyet Form. siden klart. O.
17	37 8	38 6	38 1	- 10 3	- 4 3	- 6 3	Rg. det Meste af Dag. NNO-SSO
18	36 3	35 7	36 1	- 3 3	+ 6 4	+ 2 0	Slyet. NW.
19	36 6	36 7	37 4	+ 2 0	+ 7 7	+ 0 5	Temn. klart. Stille.
20	38 3	39 6	41 3	- 2 1	+ 3 4	+ 0 7	do. do. SO.
21	42 5	42 5	42 7	- 1 1	+ 0 3	- 0 5	Lytt. Rdt Sne. SSO.
22	42 5	42 5	42 5	- 1 0	+ 0 6	- 5 5	Lytt. Morg. siden klart. S.
23	42 7	42 9	41 7	- 8 0	- 1 7	- 5 9	Klart.
24	44 3	44 5	44 8	- 7 7	- 1 7	- 5 5	do. Form. svag N.
25	44 6	44 2	44 0	- 9 2	- 2 8	- 7 2	do. Estm. do. S.
26	43 6	42 8	41 5	- 8 6	+ 0 3	- 4 0	Temn. klart Svag NNO.
27	40 0	39 4	39 2	+ 1 6	+ 4 5	+ 2 2	Lytt. NNO-NNW.
28	39 8	40 5	41 1	- 0 4	+ 0 2	- 2 0	do. do. do.

Holden af Regn og smeltet Sne = 4,12 Tinter.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.